

[Brøndsted]

skyde disse portoforhøjelser, som vi i øvrigt slet ikke synes om eller finder nødvendige. Derfor har vi stillet ændringsforslag, der går ud på at udskyde forhøjelsen vedrørende den erhvervsmæssige brug af postvæsenet. Der er den risiko, at disse vældige forhøjelser på pakke- og tryksagsforsendelsesområdet kan give bagslag, sådan at indtægterne faktisk bliver mindre, end man har beregnet, fordi erhvervsvirksomheder finder andre måder at få deres post besørget på, og så kommer vi fra asken og i ilden.

Vi vil fra venstres side stemme mod ændringsforslagene fra SF, og vi vil meget stærkt anbefale, at man i hvert fald af hensyn til det betrængte erhvervsliv – når disse forhøjelser skal igennem, hvad de jo sikkert kommer – og dets mulighed for at budgettere stemmer for ændringsforslag nr. 2.

Tredje næstformand (Mette Madsen):

Jeg må bede om mere ro i salen.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal anbefale, at man stemmer for socialistisk folkepartis ændringsforslag, som i korthed går ud på, at de 3 mill. kr., der er pålagt dagbladene i ekstra takstforhøjelse, udgår af forslaget.

Jeg har fået den forståelse gennem udvalgsarbejdet, at der i dette forslag, som det blev fremsat i sin jomfruelige form, var tale om en balance i forslaget, og at man havde talt med de berørte parter, og jeg forstod også, at de berørte parter i det hele taget var blevet enige om, at denne portoforhøjelse kunne man tage. Nu er balancen i forslaget blevet ødelagt, så derfor mener vi i SF, at det var rimeligt at tænke på den betrængte dagbladssituation og ikke kun på det betrængte erhvervsliv. Der er jo her tale om, at det er meget små dagblade, som i forvejen har det svært, der skal betale dette ekstra, så jeg synes, der var god grund til at stemme for det.

Jeg skal samtidig sige, at vi selvfølgelig ikke kan stemme for de ændringsforslag, der er stillet af venstre. Som hr. Brøndsted udtalte heroppe, har man af hensyn til det betrængte erhvervsliv fra venstres side råd til at sige, at 218 mill. kr. kan man bare tage på statsbudgettet. Det kan jo undre, at man, når vi tænker tilbage til december måned, hvor vi havde en valgkamp, hvor der var tale om

en VK-plan, som skulle skære ned på alle planer, ikke kan være med til denne forhøjelse.

Vi må naturligvis stemme imod disse ændringsforslag og vil i øvrigt stadig væk stemme for lovforslaget, selv om vi må erkende, at vi ikke har kunnet få tilslutning til forslaget om, at forhøjelsen for dagbladene undgås. Vi vil stadig væk arbejde for, at de små dagblade får de fordele, som vi mener er nødvendige, og vi beklager meget, at balancen i forslaget er blevet ødelagt.

Dohrmann (FP):

Der skal ikke herske tvivl om, at fremskridtspartiet mener, at post- og telegrafvæsenet skal hvile i sig selv. Når vi ikke – man kan godt sige: gang efter gang – kan støtte de evindelige forslag om portoforhøjelser, som kommer fra forskellige trafikministre, så er det naturligvis, fordi man har et forfærdeligt roderi inden for postvæsenet. Med hensyn til monoopolet synes vi, det er uansvarligt over for brugerne af postvæsenet, som derved er tvunget til at benytte P&T, at man sådan kritikløst kan stemme for portoforhøjelser.

Af samme grund kan vi naturligvis ikke stemme for ændringsforslagene fra SF, som jo regulært betyder, at naboen kommer til at betale portoen for nabovens avis; det kan vi ikke medvirke til.

De ændringsforslag, partiet venstre har stillet, synes jeg er meget interessante. På den ene side siger venstre ligesom vi, at P&T skal hvile i sig selv. Det er jo ikke ret længe siden, vi havde en trafikminister, som hed Ivar Hansen. I 1979 udarbejdede rigsrevisionen en beretning til statsrevisorerne. Af side 14 og 15 – jeg vil ikke bruge direkte citater, for så skal jeg have en time mere – fremgår det helt tydeligt, at post- og telegrafvæsenet i 1979 kom med et krav om et merprovenu på 25 mill. kr. Finansministeren – det skal man lægge mærke til – dengang var socialdemokrat, og han imødegik kravet fra P&T. Af side 15 fremgår det også, at den daværende trafikminister, hr. Ivar Hansen, fik gennemført, at post- og telegrafvæsenet fik bevilget næsten 25 mill. kr. På daværende tidspunkt gik venstre altså ind for, at P&T skulle have flere offentlige midler. Alligevel står man her